

АДВОКАТСКА КОМОРА БЕОГРАДА

Дечанска 13, 11000 Београд, Србија
Телефони :011/ 32-39-805, Fax: 011/ 32-39-846
e-mail: advokatskakomorabeograda2@gmail.com

број: 1602/2018
10.04.2018.

СТАВОВИ АДВОКАТУРЕ ПОВОДОМ БЕСПЛАТНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ

Управни одбор АК Београда је поводом доношења Закона о бесплатној правној помоћи затражио стручно мишљење еминентних професора уставног права са Правног факултета Универзитета у Београду и Правног факултета Универзитета у Новом Саду - Проф.др.Владана Петрова, Проф.др.Слободана Орловића и Проф.др.Марка Станковића.

Ова експертиза представља објективну правну анализу уставног права на правну помоћ и даје одговоре на питања: коме то право припада, којим субјектима је дозвољено да се баве пружањем правне помоћи, под којим условима је могуће да правна помоћ буде бесплатна и у којим границама мора да се креће законодавац приликом уређења начина остваривања права на правну помоћ, које је тренутно стање у позитивним прописима, која решења бесплатног пружања правне помоћи постоје у упоредним (европским) правним системима и која решења би била одговарајућа за уставни систем Републике Србије.

Одредбом чл.67.ст.2.Устава прописано је да правну помоћ грађанима Србије пружа адвокатура као самостална и независна служба и службе правне помоћи у јединицама локалне самоуправе. Дакле, Уставотворац не гарантује само право на правну помоћ, већ право грађана на правну помоћ коју пружа адвокатура и службе при јединицама локалне самоуправе. Уставотворац је овде очигледно имао у виду важност чињенице ко грађанима пружа правну помоћ па је у чл.67.ст.2. зајемчио право на правну помоћ одређеног нивоа. Тај ниво огледа се у стручности пружалаца правне помоћи и њиховој одговорности за последице неодговарајуће правне помоћи. Одредбом чл.67.ст.3. прописано је да се законом одређује само „када је правна помоћ бесплатна“. Међутим, и у тим случајевима правну помоћ грађанима може да пружа искључиво адвокатура и службе правне помоћи у јединицама локалне самоуправе, јер је тако прописано у претходном ставу истог члана. Свако законско решење које би уређивало систем бесплатне правне помоћи тако што би проширивало круг пружалаца правне помоћи представљало би повреду чл.67.Устава.

Одредбом чл.20.ст.2. Устава прописано је да се достигнути ниво људских права не може смањивати. Одредбом чл.18.ст.2.Устава прописано је да се законом може прописати само начин остваривања неког права, као и да закон ни у ком случају не сме да утиче на суштину зајемченог права. Свако законско решење које би уређивало систем бесплатне правне помоћи тако што би проширивало круг пружалаца правне помоћи представљало би не само повреду чл.20.ст.2.Устава - јер би умањивало достигнути ниво људских права у Републици Србији, већ и повреду чл.18.ст.2.Устава јер би превазилазило уређење начина остваривања уставног права на правну помоћ, чија је суштина опредељена и зајемченим кругом пружалаца правне помоћи који су прописани Уставом и законом се не могу мењати

Дакле, Законом о бесплатној правној помоћи могуће је прописати случајеве када је правна помоћ бесплатна и уредити поступак у којем се право на бесплатну правну помоћ остварује, али не и проширивати круг пружалаца правне помоћи који је прописан Уставом.

ПРЕДСЕДНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ БЕОГРАДА

Југослав Тинтор, адвокат

